

“Si escarbaren en els casos de corrupció, no hi hauria prou presons”

La temporada turística és a tocar. Com es comportarà el turisme, la principal indústria del país, ara que la crisi assetja les butxaques dels treballadors? Ho demanem a Antoni Mayor, president, des del 2008, d'Hosbec, la patronal hotelera de Benidorm i la Costa Blanca.

RAFA GIL

Venint cap ací, el taxista, que sol ser un bon indicador per a mesurar la temperatura de les coses, em deia que es notava que havia baixat l'activitat. Com preveieu la temporada des d'Hosbec?

—Hem augmentat l'ocupació hotelera dos o tres punts des de l'any passat. Ara bé, la ciutat no és tan sols ocupació hotelera. És també apartaments reglats i apartaments no reglats, que són un bon grapat. I ací es pateix més que a la planta hotelera, perquè els hotels han estimulat la demanda mitjançant la baixada de preus, de manera que donen una oferta a un client que fins ara fugia de l'hotel perquè considerava que era car. Donem un servei molt bo a un preu molt raonable. Crec que a l'estiu, el mercat estranger tindrà un bon comportament. En general pense que, si no passa res extraordinari, el comportament, per als hotelers, serà força bo.

El mercat internacional pujarà quatre punts o cinc respecte a l'any passat, gràcies sobretot a la devaluació de l'euro. El dòlar també s'ha revaloritzat, i això fa que tots els països del Carib, Turquia o Egipte, que contracten amb dòlars americans, ara resulten més cars. A nosaltres, com a l'exportació, ens va bé la devaluació de l'euro. D'alguna manera, pense que poden ser dues de les bases sobre les quals s'enlaire l'economia.

—És perjudicial la mala imatge que es transmet de l'estat espanyol?

—No, de moment no hem notat res. Em fa una miqueta més de por que el govern approve una reforma laboral, es convoque una vaga general i se'ls escape de les mans. La inestabilitat, com en el cas de Grècia, sí que pot perjudicar-nos. A Atenes, només pels aldarulls, van caure les reserves d'un 30%. Quant a la suposada insolvència d'Espanya, la gent ho veu clar: “Com més insolvents, més barats seran.” El turista és més llest que no sembla, però fuig dels llocs que no sent segurs.

“Els mesos vinents, el mercat estranger tindrà un bon comportament per la devaluació de l'euro”

—Heu d'aplicar molta psicologia...

—De fet, nosaltres pensem que el turisme és una matèria de primera necessitat. No és cap luxe, sinó justament al contrari. Si no, no s'explicaria que la gent l'any passat responguera tan bé i continuara venint. La gent pot deixar de canviar de mobles, posar-se la roba de l'any passat, però les vacances principals són intocables. Potser sacrificues les escapades, però no les vacances principals.

—Això sorprèn, perquè les dades apunten que són les capes mitjanes baixes que més es ressenten de la cri-

Tretze milions de pernoctacions

Antoni Mayor (Benidorm, 1953) porta el turisme inscrit a l'ADN. A la casa on va créixer aterraven els primers visitants estrangers que foren la gènesi del fenomen Benidorm, una ciutat en vertical abocada al turisme de masses. De fet, és el tercer municipi més visitat de l'estat espanyol, darrere de Barcelona i Madrid. El 2009 va acollir uns 13 milions de pernoctacions. Per augmentar-hi les places hotel·leres i residencials, la setmana passada l'ajuntament va aprovar el pla urbanístic Armanello, que preveu de construir-hi 23 torres fins a 29 plantes, repartides en 532.000 metres quadrats. Els nous edificis s'afegiran als existents, que han configurat un model a bastament menystingut en el passat, però que ara guanya adeptes enfront de l'urbanisme horitzontal. El model Benidorm és més sostenible des del punt de vista ambiental perquè no ocupa tant territori i és més eficient des del punt de vista energètic.

si i aquest és el perfil del turista que ve a Benidorm.

—Benidorm té aquesta imatge. Però ací tenim gent amb tots els poders adquisitius. Darrerament, s'hi han construït hotels de quatre i cinc estrelles. No parem de fer inversions importants, amb reformes integrals. Benidorm ha fet els deures en temps. Des de l'any 2001, que va obrir l'hotel Bali, s'ha fet una reconversió industrial hotelera com no s'ha fet enlloc. En conjunt, tenim un seguit de valors que pocs municipis mediterranis tenen. Hem d'estar atents i no parar en la reconversió, i això ho sabem bé els empresaris de Benidorm, que som els qui hem invertit en la ciutat i hem propiciat que hi haja una competència molt sana que ens duu a millorar i millorar. I tot s'ha fet al marge dels grans capitals.

—En tots els informes de patronals, cambres de comerç, grups de pressió... el turisme apareix com una de les palanques per a eixir de la crisi.

—El turisme és ací per a quedar-s'hi i tenir futur. Al nostre sector no hi ha hagut un període de bancarrotes i concursos de creditors. Vull dir que la nostra indústria és segura, i cada volta més, perquè tothom necessita vacances. És una indústria totalment consolidada. Només pot passar que aparega una competència forta amb bona promoció. Nosaltres no hem prestat atenció a això i podria passar-nos factura. Per a nosaltres, el turisme ha estat una vaca de què hem tret molta llet però que no hem alimentat. Per tot això, cal buscar complements. Ara mateixa pensem en un centre d'alt rendiment i, malgrat que fa dos anys que ho reivindicuem, perquè permetria de mantenir clientela durant l'hivern i d'alta qualitat, cap administració no ens fa cas. S'ho gasten en traca i fórmula 1. Nosaltres, amb els diners que es gasten en un revolt petit de la fórmula 1 fariem grans coses.

—A València la baixada del turisme s'ha notat molt més que no ací. De fet, l'hotel Hilton ha presentat concurs de creditors.

—S'han gastat més en un acte promocional de València que a Benidorm en tota la història. Benidorm aguanta tot l'any, crea ocupació i encara aturen la construcció del palau de congressos! Què hem de fer?

—El mes de febrer va estar a la presentació del pla de màrqueting del turisme valencià. No en vau traure res?

—Jo, quan anomenen un pla d'aqueixos, arranque a córrer. A nosaltres no ens calen plans de marqueting, sinó que ens cal un palau de congressos, una escena urbana millor... La resta ja ens ho fem nosaltres. Ens perdem en filosofies! Ens cal resoldre els problemes crònics dels municipis turístics. Està molt bé repensar, però no desatendre la resta.

—Per què aquest missatge no arriba a València?

—Hi enviem cartes. L'entramat públic no pot entrebancar al progrés de la societat civil. Cal ser efectiu.

—Parlant de polítics, heu tingut un escenari ben mogut aquest darrer any. Un trànsfuga va llevar l'alcaldia al PP per donar-li-la als socialistes. Com us afecta això?

—Els socialistes els han tornat la moneda, com ells havien fet fa anys. El PP s'havia endormiscat, de manera que els dels PSOE ho han agafat amb més ganes i més interès i han resolt problemes crònics. Crec que hi posen més voluntat que els altres.

—Sabeu com és d'important transmetre una determinada imatge d'un territori. Us afecta la imatge que es transmet del País Valencià arran del cas Gürtel?

—Tot allò que faça sensació d'un país *bananero*, no és bo per a ningú. És clar que si vas als Països Baixos, a Suècia... saps que tenen una moral i una ètica a prova de bomba. I això hauríem de fer nosaltres: donar una imatge de solvència ètica i moral. Ací, no sé on anirem a parar.

—Hi ha un informe recent de la Confederació Empresarial Valenciana que diu: “L'increment incessant del nombre de visitants i l'extraordinari desenvolupament de l'urbanisme residencial no han tingut correspondència en les xifres de despesa mitjana per turista, que no han deixat de decreixer, i aquests últims anys han arribat al nivell més baix de totes les regions

espanyoles, amb l'excepció de Múrcia. Això indica l'escàs valor afegit generat per un sector que es troba encara molt lluny del potencial esperable." Què en penseu? Anem cap a un *low* turisme?

—Jo no parlaria de *low* turisme. Açò és oferta i demanda. Quan la demanda comença a funcionar, apuges els preus i si la demanda decau, tots hem de fer-nos càrrec de repartir costos. Però no hem de ser pessimistes: tenim una gran costa, un gran país, unes bones platges, hi ha empreses solvents i multinacionals... Hi ha un substrat d'empreses importants. L'error va ser l'excessiu pes que va assolir el sector immobiliari, que ha estat a punt d'endur-se'ns a tots. Els bancs es van equivocar prestant tants diners. Estaven disposats a donar-te el 110% de tot allò que et feia falta per a un pla urbanístic. La culpa va ser dels bancs. Es van comportar com aquells pares que, si el fill els demana un cotxe, li'l compren.

—Sí, però molts empresaris eren prou grans per saber fins on podien demanar.

—Però el que tenia la responsabilitat última era el banc. Havia d'haver vetllat i no deixar-se endur per l'onada de la desmesura.

—De tot aquell excés és fruit avui la corrupció.

—Crec que si escarbaven no hi hauria prou presons. Caldria agafar alguns hotels de costa i reconvertir-los en presons. Això que ha passat els darrers deu anys ha estat terrible.

—Els polítics s'han trobat involucrats en aquests casos de corrupció, com també els empresaris. De fet, a la llista d'empreses vinculades al *cas Gürtel* hi ha la del president de la patronal alacantina, Coepa.

—Coresponsables de la situació ho som tots. Passa que hi ha institucions que haurien d'haver estat més prudentes, i en especial els bancs. Tots vam eixir de mare. L'únic sector que no eixí de mare va ser l'hoteler. A València, els hotels que han fet fallida són de les constructores. L'hoteler clàssic no té problemes perquè no va entrar en el joc.

—Els empresaris valencians van presentar fa uns mesos Connexus, un *lobby* d'empresaris del País Valencià a Madrid. D'Alacant, però, no n'hi ha cap.

—L'únic *lobby* que hi ha a la Comunitat Valenciana és el de València.

RAFA GIL

Alacant no és Àfrica, però quasi. Els grans empresaris tradicionalment han estat a València i és per fer-los un monument a cadascú. Això cal reconèixer-ho. Me n'alegre per ells, si han fet el *lobby*, però ja haurien de saber que Madrid tira cap a Madrid sempre. Això ho saben bé els catalans, i nosaltres, que som els germans pobres dels catalans, som on som. Segurament haurien d'haver comptat amb algú d'Alacant.

—Però no us hi han convidat o us hi han convidat i no hi heu volgut anar?

—La veritat és que no ho sé. Fins on jo sé, ací no han convidat ningú. Sí que sé que al *lobby* Associació Valenciana d'Empresaris (AVE) hi ha gent d'Alacant. És clar que el cap i casal tira molt i que, a més, no tenim la mateixa perspectiva de futur. València pesa molt en tots els àmbits. En alguns aspectes ens sentim desatesos, com quan veiem totes les inversions que es fan allà i tots els grans esdeveniments. En algun moment sí que tinguérem la

“La indústria del turisme és segura perquè tothom necessita vacances”

impressió que s'ho gastaven tot allí. Caldria una miqueta més de distribució. Si ells tenen grans esdeveniments, nosaltres també en volem algun. El sud sempre pateix.

—S'acaba de consumir el SIP de Caja de Ahorros del Mediterráneo (CAM) amb tres caixes d'estalvis més. Què us ha semblat l'operació?

—Nosaltres tenim els millors desitjos per a la CAM, però la realitat és evident. Saber quina era la millor opció resulta impossible, però és clar que les circumstàncies aconsellaven operacions d'aquesta mena. A hores d'ara, no podem saber fins a quin punt ha estat encertada l'operació o si hauria estat millor que s'unira amb Bancaixa. Sembla que açò han estat unes primeres passes, però no sé com acabarà tot el procés en quatre anys, cinc o sis. De moment, és una solució que acontenta la societat alacantina. Potser amb el temps ho valorarem d'una altra manera, però no som nosaltres els qui ho podem valorar, perquè no sabem la realitat ni les circumstàncies especials que es produeixen.

—No sembleu pas entusiasmats.

—Ni desentusiasmats. De debò que no puc opinar, perquè no en tinc les dades ni sé les circumstàncies en què s'ha produït la negociació.

Violeta Tena